

перевірених на практиці методів, що скорочують час впровадження і навчання; формалізована документація, яка дозволяє всім учасникам команди впровадження розуміти цілі і напрямки роботи; створення повного і деталізованого плану впровадження з високим рівнем керованості при проходженні проєкту через усі фази методології.

Список використаних джерел

1. Августин, Р., Будняк, Л., Будняк, В. (2024). Підходи до аналізу та забезпечення ефективності бізнес-процесів організацій IT-сектору в умовах діджиталізації економіки. MODELING THE DEVELOPMENT OF THE ECONOMIC SYSTEMS. 1 (Бер 2024), 175–182. DOI:<https://doi.org/10.31891/mdes/2024-11-25>.
2. Kabachenko D., Churikanova O., Oneshko S., Avhustyn R., Slatvinska V. Application of Information Technologies for Management Decision Making in the Conditions of the Instability of the External Economic Space. International Journal for Quality Research. Volume 16 Number 4. 2022. s. 1121-1132
3. Демків І., Трепет І. (2023). Забезпечення конкурентоспроможності підприємства в умовах цифровізації: нові виклики і можливості. Development Service Industry Management, (4), 112–117. [https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4\(18\)](https://doi.org/10.31891/dsim-2023-4(18))

Михайло ВАСИЛЕНКО

здобувач освітньо-професійної
програми «Публічне управління та адміністрування»
Західноукраїнського національного університету
Науковий керівник - д.е.н., професор, професор кафедри
менеджменту, публічного управління та персоналу,
ЗУНУ Григорій МОНАСТИРСЬКИЙ

ВПРОВАДЖЕННЯ ЦИФРОВИХ ІННОВАЦІЙ ТА ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ У МЕДИЧНУ СФЕРУ МІСТА

У сучасній медичній практиці інформаційні технології та цифрові інновації набувають значної ваги. Впровадження цифрових інновацій у медичну сферу міста змінює підходи до способу, яким ця інформація збирається, зберігається, обробляється та використовується [2]. А це в свою чергу відкриває нові можливості для покращення діагностики, лікування та управління медичними установами [1]. Розглянемо основні аспекти

впровадження інформаційних технологій та цифрових інновацій у медичну сферу міста та їх вплив на сучасне здоров'язберігаюче середовище [4].

1. *Електронне здоров'я (eHealth)*. Електронне здоров'я – це система збору, зберігання та обміну медичної інформації за допомогою цифрових технологій. Вона дозволяє лікарям та іншим медичним працівникам отримувати доступ до пацієнтської інформації у будь-який час та у будь-якому місці. Це сприяє покращенню координації медичної допомоги, зменшенню помилок у діагностиці та лікуванні, а також збільшенню задоволеності пацієнтів.

2. *Телемедицина*. Телемедицина використовує інформаційні технології для надання медичної допомоги на відстані. Вона включає в себе консультації за допомогою відеозв'язку, дистанційне моніторинг стану пацієнтів та інші форми дистанційного зв'язку між лікарями та пацієнтами. Телемедицина дозволяє забезпечити доступ до медичної допомоги для людей, які знаходяться в віддалених або важкодоступних регіонах, а також знижує навантаження на медичні установи.

3. *Медичні інформаційні системи (МІС)*. Медичні інформаційні системи є комплексними програмними засобами, які призначені для збору, зберігання, обробки, передачі та аналізу медичної інформації. Вони включають в себе системи електронної медичної документації, системи управління лікарнями та поліклініками, системи планування та контролю лікування пацієнтів тощо. Медичні інформаційні системи дозволяють оптимізувати роботу медичних установ, покращуючи доступність та ефективність медичної допомоги.

Медичні інформаційні системи (МІС) використовуються в різних сферах медицини та забезпечують підтримку діяльності медичних установ, лікарів та інших медичних працівників. До основних медичних інформаційних систем міста можна віднести:

- системи електронної медичної документації (EMR), які призначені для зберігання та управління електронними версіями медичних документів, таких як медичні картки пацієнтів, історії хвороби, результати обстежень та лікування. EMR дозволяють лікарям швидко знаходити необхідну інформацію про пацієнтів та здійснювати записи про проведені процедури та призначення.

- системи управління лікарнями (HIS), що включають в себе різноманітні функції, що спрямовані на автоматизацію

управлінських процесів в медичних установах. Ці системи допомагають в управлінні ресурсами, графіками роботи персоналу, інвентаризацією обладнання та забезпеченням фінансової обліковості.

- системи електронного медичного іміджингу (PACS): PACS призначені для зберігання та обробки медичних зображень, таких як рентгенограми, магнітно-резонансна томографія (МРТ), комп'ютерна томографія (КТ) тощо. Ці системи дозволяють лікарям переглядати, аналізувати та обмінюватися зображеннями в електронному форматі, що полегшує діагностику та лікування пацієнтів.

- системи планування та контролю лікування (СРОЕ) дозволяють лікарям електронно створювати та керувати планами лікування для пацієнтів. Ці системи допомагають у виборі оптимальних методів лікування, контролю над дозуванням лікарських засобів та уникненні потенційних протиріч у призначеннях.

- системи електронної обміну медичною інформацією (HIE): призначені для обміну медичною інформацією між різними медичними установами та організаціями. Ці системи сприяють покращенню координації медичної допомоги та забезпечують доступ до актуальних даних про пацієнтів для всіх медичних працівників, які беруть участь у їх лікуванні.

Варто звернути увагу ще на один аспекти впровадження інформаційних технологій та цифрових інновацій у медичну сферу міста, а саме штучний інтелект.

Штучний інтелект (ШІ), який почали використовувати в українській медицині відносно недавно відкриває нові можливості для діагностики, прогнозування та лікування захворювань [3].

Штучний інтелект (ШІ) застосовується в різних областях, починаючи від діагностики та закінчуючи прогнозуванням захворювань і розробкою нових методів лікування. До прикладу, для діагностики захворювань використовується системи штучного інтелекту, такі як нейронні мережі, що можуть аналізувати зображення медичного образу, отримані за допомогою рентгенівських або МРТ сканування, для виявлення ознак захворювань, таких як рак або захворювання серця. Щоб розробляти персоналізовані методи лікування ШІ може аналізувати генетичні дані пацієнтів для прогнозування ризику розвитку захворювань та вибору оптимального методу лікування.

Штучний інтелект може надавати медичну консультацію та діагностику на відстані використовуючи телемедицину для аналізу

симптомів пацієнта та надання рекомендацій лікарям на відстані. Наприклад, компанія Babylon Health розробила систему, яка за допомогою штучного інтелекту аналізує симптоми пацієнта та надає рекомендації щодо подальшої діагностики та лікування.

Проводячи аналіз даних з медичних записів та соціальних мереж III може аналізувати великі обсяги даних для прогнозування поширення захворювань та розробки стратегій їх контролю. Наприклад, в 2020 році компанія BlueDot використала алгоритми штучного інтелекту для раннього виявлення появи вірусу COVID-19 та прогнозування його поширення.

Українська медична сфера також починає використовувати штучний інтелект для покращення якості надання медичних послуг та ефективності роботи медичних установ. Українські медичні установи використовують системи штучного інтелекту для аналізу рентгенівських, ультразвукових та інших медичних зображень з метою виявлення патологій.

Аналіз медичних зображень - це процес обробки та інтерпретації зображень, отриманих з медичних обладнань, таких як комп'ютерна томографія (КТ), магнітно-резонансна томографія (МРТ), рентгенівське зображення, ультразвукове дослідження тощо. Цей процес є важливою складовою сучасної медицини, оскільки надає можливість лікарям отримати детальну інформацію про стан пацієнта, що допомагає у діагностиці та плануванні лікування.

Отже, впровадження цифрових інновацій та інформаційних технологій у медичну сферу міста відкриває нові можливості для покращення діагностики, лікування та управління його медичними установами. Електронне здоров'я, телемедицина, медичні інформаційні системи, штучний інтелект – інструменти, які допоможуть лікарям забезпечувати якісну та доступну медичну допомогу, особливо в регіонах з обмеженим доступом до медичних закладів або для пацієнтів з обмеженою мобільністю.

Список використаних джерел

1. Vasina, A., Monastyrskyi, G., Ivanova, V., Maistrenko, K., & Tsal-Tsalko, Y. (2023). Concepts of sustainable public administration: perspectives and challenges. *Amazonia Investiga*, 12(71), 252-262.
2. Демчишин, Я., & Монастирський, Г. Процеси діджиталізації в управлінні медичним обслуговуванням територіальної громади: інновації та перспективи розвитку. *Collection of scientific papers «ΛΟΓΟΣ»*, March 29, 2024; Cambridge, UK, 85-88.
3. Штучний інтелект в медицині. URL:

<https://www.uzhnu.edu.ua/uk/news/inteli.htm> (дата звернення: 01.05.2024).

4. Цифрові рішення в медицині – майбутнє чи вже реальність?
URL: <https://health-ua.com/article/46282-tcifrov-rshennya-vmeditsin--majbutn-chivzhe-realnst> (дата звернення: 03.05.2024).

Арсеній ВАСІН

аспірант кафедри менеджменту, публічного управління та персоналу
Західноукраїнського національного університету

РОЗВИТОК ІНДУСТРІАЛЬНИХ ПАРКІВ В КОНТЕКСТІ ФОРМУВАННЯ ІНФРАСТРУКТУРНОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ РОЗВИТКУ ЕКОНОМІКИ

Вирішення важливих завдань розвитку економіки України в умовах воєнного часу і вироблення підходів до післявоєнного оновлення актуалізує необхідність якомога повнішого використання можливостей для формування її інфраструктурного забезпечення.

В цьому контексті доцільним є зосередження зусиль владних структур всіх рівнів на питаннях розвитку індустріальних парків, які за своїм функціоналом є носіями значного потенціалу формування необхідних організаційних умов для створення й ефективного функціонування підприємницьких структур, залучення їх в процеси вирішення назрілих завдань розвитку локальних, регіональних, національної соціально-економічних систем.

Посилення в кінці ХХ століття уваги зарубіжних країн до проблем індустріального розвитку зумовило визначення Світовим банком у 1998 році поняття «індустріальний парк», відповідно до якого «індустріальний парк – це специфічна територія, що забезпечується відповідною інфраструктурою (наприклад, дороги, електрифікація та інші комунальні послуги) і утворена для активізації підприємницької діяльності з метою стимулювання розвитку промисловості та мінімізації впливу її на середовище»[1].

Вплив індустріальних парків на активізацію розвитку економіки знаходить прояв у таких аспектах як: формування екосистем з сприятливим інфраструктурним середовищем для створення й функціонування бізнесових структур та їх об'єднання в контексті досягнення спільних цілей; зниження трансакційних витрат компаній, локалізованих на одній території, в результаті оптимізації логістики, спрощення їх доступу до інженерних споруд та супутніх послуг;